

καὶ Νικολέττος Μουζάκις, οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ καὶ μὲ γραφὴ γενομένη εἰς τὰ ἄτη τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸρ) Στέλιου Σκουλλογένη, νοταρίου, ποὺ ἔκαμαν συντροφία ἀνά-μεσό τους, ὅμως τὴν σήμερον ρεμοβέρουνται ἀπὸ τὴν αὐτὴν γραφὴν τῆς συντρο-φίας θέλοντας νὰ μὴ ἔχη καμμίαν δύναμιν, ὅπως νὰ μὴν εἶχε τὴν κάμει καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν πρότασιν ρετζίπροκα, ἀντὶς ὁ αὐτὸς μ(ισσὲ)ρ Νικολέττος Μουζάκις κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος εἰς τὴν αὐτὴν συντροφίαν, εἰς μαρτυρίας.

† Μικέλης Σωμερίτης μαρτυρῶ.

† Γεώργιος Μπονσ(ινιὸρ) μαρτυρῶ.

101.

Μίσθωσις ἀκινήτου τῆς 18 Ἰουλίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 23 σ. 140).

† 1723 Ἰουλίου 18. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸρ) Προκόπης Νίκλος νοικιάζει πρὸς τὸν παρόντα σ(ινιὸρ) Ματίον Μαρόπουλλον ἀπὸ χωρίον Γερακαρεῖον¹⁾ ἓνα του σπίτι χαμώγειον, κείμενον εἰς τὴν κοντραδά τῆς θείας Ἀναλήψεως, ἐκεῖνο ὅπου εἰς τὸ παρὸν στέκει ἡ Γουναρέταινα, διὰ χρόνον ἓνα πρῶτον ἐρχόμενον, ἀρχινῶντας ὁ καιρὸς τὴν πρώτην Ὀκτωβρ(ίου), πρώτου ἐρχομένου, καὶ διὰ νοίκι ἐσυμβιβάστηκαν πρὸς ριάλια τέσσερα, ἀρ. 4, τὸν χρόνον. Καὶ εἰς τὸ παρὸν ἔλα-βεν ὁ ἄνωθεν σ(ινιὸρ) Προκόπης τὰ αὐτὰ ριάλια 4, νοίκι ἀβαντιτράττο ἀπὸ τὸν αὐτὸν Μαρόπουλλον καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ ὑπόσχονται διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ βεβαιώνουν.

† Προκόπης Νίκλος βεβαιώνω.

102.

Ἐξόφλησις τῆς 19 Νοεμβρίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 22 σ. 28).

† 1723 Νοεμβρ(ίου) 19. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ὁ μ(ισσὲρ) Εὐστάθιος Κατήφορος¹⁾ καὶ ὁ μ(ισσὲρ) Δημήτριος Νίκλος καὶ ἐζήτη-σαν νὰ γράψω ὥς κάτωθεν: Ἐτσεδέρισε ὁ ἄνωθεν Κατήφορος πρὸς τὸν ἄνω-θεν Νίκλο τὸ σπίτιον κατώγειον, ὅπου ἀκβιστάρισε ἀπὸ τὲς κυράτζες Μαγδαλινὴ καὶ Ἀντωνία, ἀδελφάδες, θυγατέρες τοῦ π(ο)τ(ἐ) Ἀναστάσι Σοφianoῦ²⁾ μὲ γρα-φὴν εἰς τὰ ἄτη μου, 1713 Μαΐου 30, καὶ τζεσσιὸν ἐξ μάργινε τῆς αὐτῆς πρώτη

¹⁾ Γερακαρεῖον. Περί τῆς λ. βλ. Δ. ΓΕΩΡΓΑΚΑ, Τοπωνύμια. Λαογραφία 12¹(1939) σ. 189-192.

²⁾ Ἡ οἰκογ. ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1717. Περί τοῦ ἐν ἔτει 1685 γεννηθέντος Ἀντωνίου Κατηφόρου ὅστις ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ ἱεροκῆρυξ Ζακ. καὶ ἐξελέγει πρωτοπαπ-πᾶς (1725) καὶ μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τὴν πολυμαθειάν του ἐδίδαξεν εἰς τὸ Φλαγγίνειον Φροντιστή-ριον, βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ. ἀν. σ. 345 - 348. Γ. ΖΑΒΙΡΑ, Νέα Ἑλλάς (1872) σ. 141. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἔνθ' ἀν. σ. 113, 144, 145, Α. Χ. ΖΩΗ, Λεξικὸν ἐν λ. ἔνθα καὶ βιβλιογραφία.

³⁾ Οἰκογ. ἐκ Κρήτης (1514), ἐξ Ἀθηνῶν (1573), ἐκ Χίου (1603) καὶ ἐξ Ἀρκαδίας (1634).

